

שירון שירי התלמוד תורה

מזכרת משבת "איסוף נקודות טובות"

כיתה ח

ה' אייר תשפ"ה

יג. השבח לזולת הוא כלי
לשפע טוב

ההוראה הנלמדת מכך בעבודה הרוחנית היא: יהודי צריך להשתדל לראות את הטוב ביהודי אחר ולדבר במעלותיו ובשבחיו⁵⁹, כי בעצם הדיבור על כך הוא מביא לידי כך, שהטוב שבזולת יבוא לידי גילוי, ועל ידי כך נגרמות תוצאות חיוביות בעבודתו של הזולת.

ובנוסף להשפעה החיובית בעבודה הרוחנית, הרי באותה עת מהווה השבח גם כלי לגרימת שפע טוב מלמעלה. כדבריו הידועים של אדמו"ר הזקן⁶⁰, שכאשר אב רואה שבניו הם "באהבה באחזה בשלום וברעות, איש את רצון רעהו ימלא וכל אחד דואג לטובת חברו כלטובת עצמו ומהם גם המניחים דאגת עצמם בשביל מילוי צרכי חבריהם – אז האב נתמלא עונג ונחת רוח מהנהגת בניו ומפליא לעשות לקיים משאלותיהם".

(משיחת ש"פ נדז תשכ"ז)

שיר מבצע הולך בתום – תשפ"ב

למעלה למטה צעד בחיות
לפני ה' התהלך בתמימות
לך קדימה אל תעצור
מחיל אל חיל על יצרך גבור.

גם בשבת גם ביום חול
נתנו הכוחות לדלג על כל מכשול
נשמות ישראל תמיד מהלכים
עד אין סוף לנצח נצחים.

רבי משפיע צדיק וגיבור
דמויות אלו בלבך נצור.
לך לך וזכור אל תשכח
הולך בתם ילך בטח.

רבי משפיע צדיק וגיבור.
לך ביניהם ורק תזכור.
החל מאברהם לך לך.
תמים תהיה עם ה' אלוקיך.

.1

ריח גן עדן נישא באויר
 ריח מעולם אחר.
 אותיות קדושות לעולמינו חודרות
 אותיות עם טעם מבשר.

.2

מבשר גאולה מבשר ואומר,
 הנשמה מאירה הלב משורר,
 נטהר האויר נביא ישועה
 תניא של עצם הנשמה.

.3

אל תגעו במשיחי, תנוקות של בית רבן,
 חזקים מאירים, איתנים בנשמתם
 נטהר האויר נביא ישועה
 תניא של עצם הנשמה.

.4

זוג יהודים מהודו באים
 ספוגים באויר של טומאה.
 מהמטוס, לכפר נוחתים,
 מצטרפים עם הרב לנסיעה.

.5

הרב, בחינוך, מסתובב ומביט,
 ספר התניא להם הוא מושיט.
 תקראו אותיות כל הנסיעה,
 הטומאה תעלם במהרה

.6

אל תגעו במשיחי, תנוקות של בית רבן,
 חזקים מאירים, איתנים בנשמתם.
 נטהר האויר נביא ישועה
 תניא של עצם הנשמה.

שיר סיום תשפ"ב

אמונה תמימה עד העצם חודרת
כל המחסומים היא עוברת
תם וישר ה' אלקינו
בתמימות נצעד לגאולתינו

עם ה' בתמימות להתהלך
בכל מצב תמיד נחייך
לא נחקור אחר העתיד להיות
גאולה שלמה כבר אפשר לחיות

כשהמלך לי קורא
מיד אותו אני רוצה
בלי מחשבות ותמיהות מיותרות

לעומת החכם,
חושב שהוא מעל כולם
עד שהוא מצהיר שאין מלך בעולם

רחמים אין סופיים
למוטב אותו מחזירים
ושוב חכם ותם מתאחדים

בתמימות נביא הגאולה
נצעד בעוז ושמחה
משיח נקבל ברוב שירה וזמרה

קרובים כל כך אך רחוקים במהותם
עולם של תום בו מזלזל החכם
בתור ילדים עוד אפשר להסתדר
אבל גדלים וזה סיפור אחר.

החכם מתנפח בגאוותו.
בהשגת עוד ידע משקיע את מרצו
שום מכשול אותו לא יעצור
כל קושי יעבור

אמונה תמימה עד העצם חודרת
כל המחסומים היא עוברת
תם וישר ה' אלקינו
בתמימות נצעד לגאולתינו

עם ה' בתמימות להתהלך
בכל מצב תמיד נחייך
לא נחקור אחר העתיד להיות
גאולה שלמה כבר אפשר לחיות

ידידו התם אוהב מלאכתו
"זה מעשה שלי וזה מעשה שלו"
בפרוסת הלחם נמצאים כל טעמים
אם רק באמת נאמין

לא מחפש כבוד ותהילה
לא מתעניין בפרסום והצלחה
תמים עם ה' בכל מאודו
וגם ה' אוהב אותו

שיר סיום תשפ"ג

מילים: אליהו לוי

לחן: ניגון קובליץ

אַרְבָּעָה סוּגִים יוֹשְׁבִים לְפָנַי הַחֲכָמִים

כָּל אֶחָד מֵיָחַד

לֹא יִסְלָא בְּפִי

נִשְׁמָה הַטּוֹמֶנֶת בְּתוֹכָהּ אֵיזָה רִז

לֹא נוֹתֵר

מִי יוֹדֵעַ לְסַפֵּר

מַעֲלַת נִשְׁמָתוֹ שֶׁל יְהוּדִי.

שְׁוֵה לַחַיּוֹת בְּעוֹלָם שְׁבָעִים־שָׁמוֹנִים
שָׁנָה

רַק לַעֲשׂוֹת לַיהוּדִי אַחַר טוֹבָה

בְּאֵמִין בְּכָל אֶחָד בְּתֵן אֶת הַדְּגִשׁ

בְּצַמִּיחַ, בְּפִרְיֵחַ נְבֻקֶשׁ

(מנגינה חוזרת להתחלה)

הַעוֹלָם אֲצִלִי

תְּמִיד הַפּוֹךְ גְּרָאָה

עָקֵר הוֹפֵךְ טָפֵל

לָמָּה אֲנִי כָּאֵן

וּמָה הַמְטָרָה?

כָּל מָה שְׁאַנִי לוֹמֵד

בְּשִׁפְךָ עַל הַרְצָפָה,

לֹא קוֹלֵט לֹא זוֹכֵר

וּמָה אַעֲשֶׂה

מִיֵּאֵשׁ אֲנִי וּכְבֹר לֹא אֲנִסֶּה.

(המנגינה חוזרת פעם שניה)

אָהָה יְדִידִי,

אֲצִלִי אֵין בְּעֵינָה

סְפוּג אֲנִי

סוֹפֵג הַכֹּל כְּמוֹ בְּהַקְלָטָה

כָּל מָלָה אֲנִי זוֹכֵר

אֲבָל זֶה לֹא עוֹזֵר

אֵינִי יוֹדֵעַ מַהוּ הַהֶקְשֵׁר

פְּזִמוֹן (ארוך):

אַרְבַּע מִדּוֹת בְּתַלְמִידִים

מַעֲלֵת נִשְׁמָתוֹ שֶׁל יְהוּדִי.	וְהִטְפִיל עֵקֶר נְהִיָּה
	לֹא מִצְלִיחַ לְסַבֵּן
כִּיצַד נִשְׁלַב בֵּין קוֹל לְבֵין דְּמָמָה	וְלִגְמָרִי לֹא מִבֵּין
כִּיצַד מְשִׁיחַ יִלְמַד אֶת כָּל הָעָם תּוֹרָה?	מִי יַעֲזֹר לִי לְהִבְחִין
בְּאֲמִין בְּכָל אֶחָד גִּתֵּן אֶת הַדְּגִשׁ	
בְּצִמְיָח, בְּפִרְיָח בְּבִקְשׁ	(מנגינה חוזרת פעם שנייה)
	אֲנִי הַמְּשַׁבַּח
מְחַנֵּךְ אֲנִי שֶׁל כָּל הָאֲרֻבָּעָה	מִבֵּין הָאֲרֻבָּעָה
מְשַׁתְּדֵל אֲנִי לְחַדֵּד הָרְאִיָּה	קוֹלֵט אֶת הַסֵּלֶת
לְרְאוֹת כָּל אֶחָד	מִמֶּשׁ כְּמוֹ נֶפֶח
לְגַעַת בְּלִבּוֹ	גִּאָוָה וַיִּתְרָה הֵן הַקְּלִפָּה שְׁלִי
לְשַׁמֵּעַ אֶת פְּנִימִיּוֹתָיו	רַק שְׁלֹא אֶפֶל שֵׁם בְּעִצְמִי
	פזמון (ארוך):
כְּשֶׁהֵלֵב רָעַד,	אַרְבַּע מִדּוֹת בְּתִלְמִידִים
הִלְקַח גִּלְמַד,	אַרְבַּעַה סוּגִים יוֹשְׁבִים לְפָנָי הַחֲכָמִים
אֵין יְאוּשׁ	כָּל אֶחָד מִיָּחַד
כָּלֵל לֹא מֵאַף אֶחָד	לֹא יִסְלָא בְּפֹז
מְשִׁיחִי אֵלָיו	נִשְׁמָה הַטּוֹמֶנֶת בְּתוֹכָהּ אֵיזָה רִז
תִּיבּוֹקוֹת שֶׁל בַּיִת רַבָּן	
יַחַד נִהְפָּךְ אֶת הָעוֹלָם	לֹא גּוֹתֵר
	מִי יוֹדֵעַ לְסַפֵּר

שיר האותיות

לְמַד אוֹמֶרֶת: לְבָרָה מְלֵא דַעַת	אֶלֶף אוֹמֶרֶת: אֶמֶת לְמַד פִּיָּה
מֵם אוֹמֶרֶת: מְסֹר מְאֻדָּה	בֵּית אוֹמֶרֶת: בְּקֹשׁ ה' תְּמִיד
נוֹן אוֹמֶרֶת: נַחְלֵה וּיְרַשֶּׁה נֹצֵר	גִּימֵל אוֹמֶרֶת: גָּמַל יְהוּדִי מְטוֹב לְבָרָה
סָמֶךְ אוֹמֶרֶת: סֵלַח, מְחַל, כְּפָר	דָּלֶת אוֹמֶרֶת: דַּע לֹאמַר תּוֹדָה
עֵיִן אוֹמֶרֶת: עֲנֵג יוֹם נַעַם	הָא אוֹמֶרֶת: הִלֵּל אֱלֹהֶיךָ
פֶּא אוֹמֶרֶת: פֶּאֶר אֲמוֹנָתָה	וָאו אוֹמֶרֶת: וְתֵר אֱהָב וְרַחֵם
צְדִיק אוֹמֶרֶת: צְוֹי דְרָךְ ה' קַיִם	זֵיִן אוֹמֶרֶת: זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל נִגֵּן
קוֹף אוֹמֶרֶת: קִדְשׁ וְטַהַר פְּנִיָּה	חֵית אוֹמֶרֶת: חֲכָמַת ה' תְּחִיָּה
רִישׁ אוֹמֶרֶת: רִאשִׁיתָה יִרְאֵת שָׁמַיִם	טִית אוֹמֶרֶת: טָעַם יֵיִן תּוֹרָה
שֵׁיִן אוֹמֶרֶת: שְׁוִיֵת ה' נִגְדָה	יּוֹד אוֹמֶרֶת: יָדִיד וְרַע דָּרֵשׁ
תִּיו אוֹמֶרֶת: תְּמִיִם יַחַד וּבְרָךְ	כָּף אוֹמֶרֶת: כְּחָה פְּעַל